

**IZLOŽBA STO UMETNIČKIH SLIKA
STARIH MAJSTORA IZ PET STOLJEĆA**

SA SPECIJALNOM ZBIRKOM SLIKA
ANDRIJE MEDULIĆA (SCHIAVONE)

OD 16. DEC. 1931

U BEOGRADU

DO 5. JAN. 1932

U PAVILJONU „CVIJETA ZUZORIĆ“

БИБЛИОТЕКА
АКАДЕМИЈЕ ЛИНОВИХ УМЕТНОСТИ

2052/607

44

ИЗЛОЖБА

**СТО УМЕТНИЧКИХ СЛИКА
СТАРИХ МАЈСТОРА**

ИЗ ПЕТ СТОЉЕЋА

СА СПЕЦИЈАЛНОМ ЗБИРКОМ СЛИКА
АНДРИЈЕ МЕДУЛИЋА (СКИАВОНЕ)

ОД 16. ДЕЦ. 1931

У БЕОГРАДУ

ДО 5. ЈАН. 1932

У ПАВИЉОНУ „ЦВИЈЕТА ЗУЗОРИЋ“

**EXPOSITION DE CENT TABLEAUX
MAITRES ANCIENS DE CINQ SIÈCLES**

AVEC UNE COLLECTION SPÉCIALE
D'ANDREA MEDULA, DIT SCHIAVONE

16. DECEMBRE 1931

BEOGRADE

5. JANVIER 1932

DANS LE PAVILLON D'ART „ZVETA SUSORITS“

П О Ч А С Н И О Д Б О Р

Госп. Др. Драгутин Којић, министар Правде.

„ Др. Војислав Јањић, министар на расположењу.

„ Васа Јовановић, министар на расположењу.

„ инж. проф. Милан Нешић, претседник Општине града Београда.

„ проф. Бранко Поповић, професор Универзитета.

„ проф. Влада Петковић, чувар Народног музеја.

„ Милан Кашанин, чувар Музеја Њ. Кр. В. Принца Павла.

„ Др. Фердинанд Грамбергер, индустријалац.

„ Хуго Енгел, експерт за уметничке творевине, Париз.

„ Др. Милан Марић, индустријалац, Загреб.

„ Рад. Н. Пашић, индустријалац.

„ Коста Палигорић, директор банке, Београд.

„ Јован Тановић, директор „политике“, Београд.

„ Манојло Сокић, директор „Правде“.

„ Милутин Стефановић, административни директор „Времена“.

П Р Е Д Г О В О Р

По свему судећи, изгледа да баш данашња времена највише доказују, да материјалне вредности — чак и оне, које су важиле као најсигурније — подлежу великој несигурности и знатним осцилацијама. Стога би било разумљиво, ако би се човечанство поново вратило идеалним вредностима, које-осим литературе и музике-садржи у себи, у главном ликовна уметност, која неће никада разочарати оне, који њој потпуно верују. Сви они предмети из старе уметности, који се налазе по музејима и у приватној својини, задржали су још увек своју унутарњу вредност и посве је сигурно, да ће је увек задржати.

Ова размишљања доприносе, да ми план о једној изложби старе уметности у Београду изгледа изванредно симпатичан, јер сам дубоко уверен, да ће овакав подухват знатно повећати интересовање за идеалне вредности у престоници земље, која стоји на тако високом културном ступњу, као што је Југославија. Због свега тога, ја сам се са радошћу одазвао позиву, који су ми упутили иницијатори ове значајне изложбе гг. директор К. Палигорић из Београда и Хуго Енгел, експерт и трговац уметничких предмета (Париз-Беч), да напишем предговор за каталог изложбе, која ће, под насловом: „Сто слика старих мајстора из пет столећа“, бити отворена од 15. децембра 1931. до 5. јануара 1932 године у Београду, као и да претходно разгледам дела која долазе у обзир за ову изложбу и да евентуално извршим селекцију истих.

Ова изложба представља први покушај, да се пред јавност изнесу слике готово свих европских старих школа: холандске, француске, немачке и италијанске, класифициране по принципима уметничко-историјским и естетским. Међу одабраним уметничким делима налазе се слике, које-мада од велике уметничке предности-долазе у првом реду у обзир као слике декоративне вредности. Отуда се међу њима налазе и такве слике до којих би радо желео да дође многи директор музеја, да би своју збирку обогатио, као и таквих које би заинтересовале скупљаче, љубитеље уметности и оне, који полажу вредност на лепо и уметнички уређене домове.

Господа Палигорић и Енгел успели су да, делом из приватних збирки, а делом из велике међународне трговине уметничким творевинама — и једни и други радо су се хтели привремено да лише свог скупоценог поседа, како би га учинили за неко време приступачним најширој јавности у Београду — добију, као љубазну позајмицу, знатан број изврских старих слика. Надајмо се, да ће ова изложба, остварена благодарећи највећој ревности и пожртвовању иницијатора, постићи заслужујући успех и признање.

Изложене старе слике приписују се, по резултатима научних испитивања, дотичним мајсторима или школама, који су именовани у каталогу. Не могу да пропустим ову прилику, а да не захвалим најтоплије господину професору универзитета д-ру В. Суиди и госпођи др. Фрелих-Бум (аутору монографије о великом југословенском сликару Медулићу), који су се нарочито потрудили око италијанског материјала и сарађивали на организацији изложбе, као и професору д-ру Р. Ајгенбергеру, директору галерије слика Бечке академије, који је учинио, у техничком и научном погледу, врло драгоцене услуге.

Беч, децембра 1931.

Д-р ГУСТАВ ГЛИК.